

Oost-Timor: een nieuw zendingsveld

2 Timotheüs 4:18—'De Heer zal mij verlossen van elk kwaad werk en zal mij bewaren voor Zijn hemels koninkrijk. Hem zij de eer voor eeuwig en altijd. Amen!'

Timor-Leste is een kleine eilandstaat in Zuidoost-Azië. Er wonen 1,2 miljoen mensen, van wie de meesten katholiek zijn.

In Oost-Timor wonen ongeveer 500 zevendedagsadventisten. Ze aanbidden in een officiële kerk in de hoofdstad en in drie andere groepen verspreid over het eiland. Adventisten in Oost-Timor worden vervolgd. Ze worden vaak afgewezen, vervolgd of ontslagen. Adventistische kinderen worden van school gestuurd omdat ze op sabbat niet naar school gaan.

Joaquina is een kleermaker die in een bescheiden huis woont dat ook haar winkel en werkplek is. Ze naait kleding en andere creatieve items om de kost te verdienen. Joaquina lijdt veel pijn en fysieke uitdagingen. Op een dag voelde ze zich zo zwak dat ze tot God bad om haar te helpen. Kort daarna kwamen twee adventisten naar haar huis, baden met haar en gaven haar een Bijbel.

Joaquina bestudeerde de Bijbel en raakte ervan overtuigd dat Gods waarheid in de adventistische leer lag. Op sabbat sloot ze haar winkel en aanbad ze met de adventisten. Toen haar burens hoorden dat ze haar voormalige kerk had verlaten om adventist te worden, dienden ze een klacht tegen haar in en werd ze gearresteerd. Het was een moeilijke tijd voor Joaquina, maar God gaf haar kracht. Ze werd vrijgelaten en vrijgesproken van wangedrag. Nu praat ze ondanks de vervolging met haar burens over God.

Zelfs de adventistische kinderen in Oost-Timor staan voor uitdagingen. Openbare scholen vergaderen zes dagen per week. Als kinderen op sabbat weigeren naar school te gaan, worden ze van de openbare school gestuurd. In 2015 heeft een deel van de giften van de wereldkerk bijgedragen aan de bouw van een adventistische basisschool waar leerlingen kunnen studeren zonder bang te hoeven zijn van school gestuurd te worden. De school staat geregistreerd als een internationale school waar lessen in het Engels worden gegeven. Het aantal inschrijvingen groeide gestaag en er was een slaapzaal nodig om studenten te huisvesten die ver van de school wonen. Ook veel niet-adventistische ouders staan te popelen om hun kinderen naar deze school te sturen.

Een deel van ons Belofte-aanbod hielp bij de bouw van de slaapzaal en zal het werk in Oost-Timor blijven ondersteunen. Laten we helpen de evangelisatie in Oost-Timor voort te zetten en bidden dat God de gelovigen zal sterken terwijl ze eraan werken om vooroordelen tussen degenen die de meerderheidsreligie volgen en de adventisten te doorbreken en de harten te openen van degenen die God persoonlijk willen leren kennen. Door onze beloftegaven aan God te geven, wordt God geëerd en worden wij ook als christenen gesterkt.

Hoop kanaal: Cipriano's tweede kans

Jeremia 17:14—'Genees mij, Heer, en ik zal genezen zijn; Red mij en ik zal gered worden, want U bent mijn lof.'

Ik was 25 jaar oud en lag op sterven door alcoholverslaving. Ik dacht dat mijn leven voorbij was. Als kind werd ik gepest door oudere jongens. Toen ik opgroeide, leerde ik voor mezelf op te komen. Na verloop van tijd stopten de pestkoppen met pesten en accepteerden ze me. Ze lieten me kennismaken met hun duistere muziek en alcohol. Het duurde niet lang of ik was verslaafd aan alcohol; en als ik het niet van vrienden kon krijgen, zou ik het stelen.

Ik stopte met school toen ik 15 was en ging aan het werk. Maar alles wat ik verdiende, ging ik gebruiken om alcohol te kopen. De volgende vijf jaar waren de donkerste jaren van mijn leven. Ik werd alles wat ik haatte. Ik pestte anderen en werd beledigend als ik dronk. Ik was depressief en suïcidaal. Het enige wat ik meer haatte dan mezelf was mijn verslaving. Ik verloor vrienden en familieleden aan de dood door alcohol.

Ik beseftte dat ik zelfmoord aan het plegen was. Ik stopte met drinken en ging naar mijn grootouders. Ze verwelkomden me. Mijn oma was christen en had verschillende mensen geholpen om van hun alcoholverslaving af te komen. Maar zelfs zij was niet voorbereid op de levensbedreigende gevolgen die mijn terugtrekking met zich meebracht. Ik kon niet eten; mijn hart bonsde constant en ik beefde oncontroleerbaar. Ze wist dat mijn leven aan een zijden draadje hing.

Uit angst dat ik zou sterven, sprak mijn grootmoeder met me over Jezus. Ze bad en herinnerde me eraan dat Jezus van me houdt. Haar woorden gaven me moed. Dag na dag hing mijn leven op het spel.

Mijn grootvader zette een televisie naast mijn bed. Hij dacht dat het me zou afleiden van mijn symptomen. Toen ik die dag de tv aanzette, kwam er een programma met de naam Hope Sabbath School. Ik had er nog nooit van gehoord, maar het trok mijn aandacht. Terwijl ik naar het programma luisterde, hielp het mij me te concentreren op Gods Woord in plaats van op mijn pijn. Ik voelde de Heilige geest in mijn hart werken. Hope Sabbath School werd mijn kerk en een onderdeel van mijn genezingsproces. Hope Sabbath School en mijn grootouders hebben me op het pad naar Christus geleid.

God genas me en gaf me een tweede kans in het leven. Mijn hart is nu gevuld met Gods genade en liefde. God verhoorde de gebeden van mijn grootouders. Zij en Hope TV opende mijn hart voor Gods liefde en brachten me een nieuw leven in Christus.

Oost-Timor: Bino's nieuwe school

Spreekwoorden 22:6—'Leid een kind op de weg die hij moet gaan, en als hij oud is, zal hij er niet van afwijken.'

Nog voordat Bino oud genoeg was om te praten, wilde zijn moeder dat hij op een internationale school ging studeren. Openbare scholen in Oost-Timor zijn gratis en de leraren spreken Portugees. Naar een internationale school gaan kost geld en de leraren geven les in het Engels. Engels leren is een voordeel wanneer de kinderen klaar zijn voor de universiteit of internationale zaken.

Bino's vader vond verschillende internationale scholen, maar die waren te duur. Toen zag hij op een dag een bord op een kerkhek dat reclame maakte voor de Timor-Leste Adventist International School. Hij belde de school voor meer informatie en hoorde dat deze school niet zoveel kostte als de andere die hij had bezocht. Bino's ouders waren geen adventisten, maar ze hadden gehoord dat adventisten goed en betrouwbaar zijn.

Toen Bino klaar was om naar school te gaan, schreven zijn ouders hem in op de adventistische school en al snel begon hij Engels te leren. Toen Bino na school thuiskwam, vroeg mama hem om haar de Engelse woorden te leren die hij op school leerde.

Engels was niet het enige dat Bino op school leerde. Hij leerde Bijbelverhalen en vertelde zijn moeder over David en Goliath, Jona en de grote vis, en Jezus en de kleine jongen wiens lunch meer dan 5000 mensen voedde. Moeder vond het heerlijk om haar zoontje Bijbelverhalen te horen vertellen.

Bino's ouders begonnen de Bijbel te lezen. Soms hadden ze vragen over wat ze lazen, dus vroegen ze de pastoor van de Adventkerk om hulp. De predikant hielp hen de Bijbel te bestuderen. De dag kwam dat Bino's ouders vroegen om lid te worden van de Adventkerk.

Vandaag gaan Bino en zijn ouders samen naar school. Mama en papa werken als verzorgers van de school. Dankzij de adventistische school spreekt het hele gezin nu Engels; maar wat nog belangrijker is, ze houden van Jezus met heel hun hart.

Bino's school groeit snel. Veel kinderen wilden graag naar school, maar woonden te ver weg. Dus werd er een slaapzaal gebouwd zodat de kinderen op de school konden wonen en over Jezus konden leren.

Een deel van ons Belofte-aanbod zal deze school helpen groeien en veel mensen op het eiland Oost-Timor zullen over Jezus leren. Sommige van deze kinderen zullen niet uit adventistische gezinnen komen, maar ze zullen de kans krijgen om over Jezus te leren, en misschien zullen ze hun hart aan Hem geven.

Elke keer dat ons Belofte-aanbod wordt uitgedeeld zoals voorgesteld door het Gecombineerde Aanbod Plan, werken we samen met Jezus om mensen lokaal, regionaal en over de hele wereld voor Hem te bereiken.

Argentinië: naar het einde van de wereld

2 Korintiërs 5:17—'Daarom, als iemand in Christus is, is hij een nieuw schepsel; de oude dingen gingen voorbij; zie, er zijn nieuwe dingen gekomen.'

Erick Sanchez, een theologiestudent uit Peru, luisterde terwijl zijn professor de klas uitdaagde: 'God verwacht dat je een zending bent - ergens in de wereld.' Deze woorden plantten een verlangen in Ericks hart om God te dienen, waar Hij ook heen leidt.

Kort daarna las Erick een advertentie waarin hij om een Bijbelleraar vroeg voor een zendingsschool in Argentinië. Hij nam contact op met de school en solliciteerde naar de functie. Hij werd aangenomen. Erick bad dat God hem zou gebruiken om de levens van de mensen die hij zou dienen te veranderen.

Erick vloog naar Ushuaia [OOS-WHY-AH], Argentinië, de zuidelijkste stad ter wereld. Ushuaia heeft prachtig, koud, besneeuwd weer. Veel mensen hebben moeite om in hun levensonderhoud te voorzien en velen zijn verslaafd aan alcohol of tabak.

De kerk plande een programma om te stoppen met roken en nodigde iedereen in de stad uit om het bij te wonen. Erick deelde overall uitnodigingen uit. Op een koude, natte dag, na urenlang ploeteren door de sneeuw, zocht hij onderdak in een ziekenhuis. Hij warmde op, maar voelde zich te moe om verder te lopen. Hij liet wat uitnodigingen achter in de ontvangstruimte en liep naar huis.

Op de openingsavond van het seminar kwamen tientallen mensen opdagen. De kamer stonk naar de doordringende geur van tabak, een teken hoe wanhopig deze mensen waren om te stoppen met roken. Velen waren regelmatig aanwezig en overwonnen de nicotineverslaving. Op de laatste dag kregen de aanwezigen desgewenst Bijbelstudies aangeboden.

Bij het opvolgen van verzoeken om Bijbelstudie bezocht Erick Elena en haar zoon, Jonathan, die de vergaderingen hadden bijgewoond. Ze wilden graag meer over God leren.

'Hoe heb je over de vergaderingen gehoord?' vroeg Erik. Elena glimlachte breed. 'Ik zat te wachten in het ziekenhuis en zag de uitnodiging voor de stop-met-rokenbijeenkomst. We hebben besloten om mee te doen.' Erick beseftte dat God een folder had gebruikt, die hij daar had achtergelaten om deze familie te bereiken.

Door de invloed van de seminars had Elena de overwinning op tabak gevonden en ontmoette haar familie Jezus. Ze bestudeerden de lessen en bereidden zich voor op de doop.

Tegen het einde van Ericks jaar in Ushuaia had God zijn dienst gebruikt om 26 mensen tot God te leiden.

Als Jezus je roept om te dienen, thuis of ver weg, zeg Hem dan dat je zult gaan. In de tussentijd kun je Gods missie in de wereld dienen door middel van uw tienden en regelmatige systematische giften, Belofte genaamd, die elk facet van Gods werk over de hele wereld ondersteunen.

Trinidad: een tandarts tot discipelen brengen

Romeinen 10:9-10—'Als u met uw mond belijdt dat Jezus de Heer is en met uw hart gelooft dat God Hem uit de dood heeft opgewekt, zult u worden gered. Want met het hart gelooft men tot gerechtigheid, en met de mond belijdt men tot zaligheid.'

Magdalena woont in de eilandstaat Trinidad en Tobago. Na school loopt ze naar een nabijgelegen apotheek om te wachten tot haar vader haar komt ophalen. Terwijl ze wacht, kijkt ze naar de mensen die voorbijkomen en vraagt ze zich af of ze van Jezus houden. Op een dag vroeg Magdalena aan haar vader: 'Mag ik traktaten geven aan de mensen die langs de apotheek lopen?'

'Dat is een geweldig idee!' zei haar vader. Hij gaf haar wat traktaten om na school met anderen te delen. Magdalena gaf alle traktaten weg aan voorbijgangers. Toen haar vader arriveerde, kondigde ze aan: 'Ik heb meer traktaten nodig!' Haar vader gaf haar graag meer traktaten om uit te delen.

Magdalena herkende een tandarts die regelmatig langs de apotheek liep. Ze gaf hem een traktaat als hij langskwam. Op een dag vroeg ze aan haar vader: 'Ik heb traktaten aan een tandarts gegeven. Mag ik met hem over Jezus praten?' Haar vader was het daar graag mee eens.

De volgende dag wachtte Magdalena op de tandarts. Toen hij langsliep, vroeg ze hem: 'Kent u Jezus?'

'Ik heb over Jezus gehoord, maar ik ken Hem niet', zei de tandarts.

'Mag ik je over God vertellen?' vroeg Magdalena. De man nodigde haar uit om de volgende middag naar zijn kantoor te komen. Haar vader gaf haar toestemming om te gaan en gaf haar een Bijbel om aan de tandarts te geven.

De volgende dag bezocht Magdalena het kantoor van de tandarts. Ze gaf hem de Bijbel en hij nam die graag aan. Magdalena ging elke dag na school naar de tandarts. Ze lazen verhalen uit de Bijbel en spraken erover. De tandarts begon in Jezus te geloven, dus Magdalena nodigde hem uit om op sabbat naar de kerk te komen. Hij glimlachte en accepteerde haar uitnodiging.

'Pa!', zei Magdalena opgewonden. 'De tandarts gaat op sabbat met ons mee naar de kerk!'

De volgende sabbat haalden Magdalena en haar familie de tandarts op weg naar de kerk. 'Je dochter is geweldig', zei de tandarts tegen haar ouders. 'Ik wist niets over Jezus voordat ik haar ontmoette. Maar nu ken ik Hem.'

Magdalena deelt graag Gods liefde in de straten van haar stad. Ook wij kunnen Gods liefde delen. Of we nu pamfletten uitdelen, vrienden uitnodigen voor vergaderingen of een procentuele belofte geven samen met onze tienden, we delen Gods liefde. Als je niet weet hoe je Gods liefde kunt delen, vraag God dan om wat ideeën. Hij zal zeker je gebed beantwoorden.